

РЕШЕНИЕ

№ 16860

гр. София, 16.09.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 05.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **7780** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.197, ал.2-3 ДОПК.

Образувано е по жалба на А. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], 020, ет.06, ап.035, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 2, срещу Решение № ПО-69 от 12.07.2024 г., издадено от директора на Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция по приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение негова жалба вх.№ 53-00-1632 от 08.07.2024 г. срещу Постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) № С240022-022-0001818 от 17.06.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Излагат се съображения за незаконосъобразност на ПНПОМ поради противоречие с процесуалния и материален закон. Жалбоподателят визира неправилно приложение на чл.121, ал.1 и ал.3, чл.195, ал.5 и ал.7 от ДОПК. Поддържа, че ПНПОМ не е мотивирано с относими обстоятелства по чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК. Счита, че се касае за предполагаеми размери на бъдещи публични задължения, което затруднява преценката за наличие на обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 и ал.3 от ДОПК, както и, дали действително ще бъде затруднено събирането на публичните задължения. Твърди, че наложените обезпечителни мерки са прекомерни и не съответстват на целите на закона. Претендира се отмяна на ПНПОМ.

Ответникът - директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител юкр. Д., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

и правна страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220523007786-020-001 от 28.12.2023 г. на началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С. е възложена ревизия на жалбоподателя за установяване на отговорност по чл.19 от ДОПК за задълженията на „ДИПЛЕЙС“ ООД, ЕИК[ЕИК], за данъци и/или ЗОВ, със срок на извършване на ревизията от 3 месеца, считано от връчване на ЗВР на 03.01.2024 г., т.е. в срок до 03.04.2024 г. Със ЗИД на ЗВР от 27.03.2024 г. и от 26.04.2024 г. срокът на ревизията е удължен общо до 03.06.2024 г. съгласно чл.114, ал.2 от ДОПК.

С искане № Р-22220523007786-039-001 от 11.06.2024 г. на Д. Г. Д. – старши инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизионен екип и във връзка с ревизията, възложена със ЗВР № Р-22220523007786-020-001 от 28.12.2023 г., е поискано налагане на обезпечителни мерки на основание чл.121, ал.1 от ДОПК. Посочено е в искането, че ревизията е за ангажиране на отговорността на А. И. Ш., в качеството му на управител на „ДИПЛЕЙС“ ООД, ЕИК[ЕИК], с предполагаем размер на бъдещите публични вземания от 16 742.55 лв. главница и 10 002.59 лв. лихви за забава, или общо в размер на 26 745.14 лв. Приложена е справка за притежаваните от Ш. 3 броя недвижими имоти, както и данни за притежавано МПС, банкови и платежни сметки.

С процесното ПНПОМ № С240022-022-0001818 от 17.06.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., е наложена възбрана върху следния недвижим имот: апартамент № 12-а със застроена площ от 67.87 кв. м., находящ се в [населено място], Район “В.”, [улица], на седмия етаж, над магазините, състоящ се от дневна с кухненски бокс, спалня, баня с тоалетна, входно антре и две тераси, заедно с мазе № 7, мазе № 8 , паркомясто № 15, както и с 5,31 % идеални части от общите части на сградата и толкова идеални части от правото на строеж върху урегулиран поземлен имот, в който е построена сградата, съставляващ УПИ XV-27, в квартал 222 по плана на гр. С., местността ”Център — Западно направление“, с данъчна оценка от 73 605,00 лв.

Постановлението е обжалвано по административен ред с жалба вх. № 53-00-1632 от 08.07.2024 г. Съгласно чл.197, ал.1 ДОПК компетентният горестоящ орган следва да се произнесе с мотивирано решение в 7-дневен срок, т.е. в срок до 15.07.2024 г. В този срок е постановено оспореното Решение № ПО-69 от 12.07.2024 г. на директора на ТД на НАП С., с което жалбата е оставена без уважение. Горестоящият административен орган е приел, че органите по приходите в своето искане за налагане на ПОМ са обосנוвали и доказали вероятното възникване на бъдещия публичен дълг, като са приложили и доказателства за имуществено състояние на ревизираното лице. Предвид представената от ревизираното лице в хода на ревизията справка за притежавани недвижими имоти е възприета като обоснована преценката на публичния изпълнител, че налагането на възбрана върху апартамента е най-целесъобразно, за да се обезпечи предполагаемото бъдещо задължение, и за да се защити държавата като кредитор, като по този начин предварителните обезпечителни мерки са наложени върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето и без неговото ненужно обременяване.

Решение № ПО-69 от 12.07.2024 г. е връчено на 24.07.2024 г. и оспорено по съдебен ред с жалба вх.№ 53-00-1632 от 30.07.2024 г. – в срока по чл.197, ал.2 от ДОПК, от надлежна страна и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което жалбата е допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган – директор на Териториалната дирекция на НАП – С. и в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. ПНПОМ е издадено от компетентен публичен изпълнител в компетентната ТД на НАП съгласно чл.8, ал.1, т.1 ДОПК, вр. чл.167, ал.1 ДОПК, в предвидената в чл.196 ДОПК писмена форма, чрез изрично посочване на размера на бъдещите публични задължения и правните основания по ДОПК за налагане на обезпечителните мерки.

Неоснователно жалбоподателят поддържа, че административният акт е немотивиран. Съдебната практика е константна, вкл. след Тълкувателно решение № 16/1975 г. на ОСГК на ВС, че липсата на мотиви към първоначалния административен акт не съставлява съществено нарушение на закона в случаите, когато такива мотиви са изложени в друг акт и е направено позоваване на него. В конкретния случай, в обжалваното ПНПОМ № С240022-022-0001818 от 17.06.2024 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С. е направено позоваване на искане № Р-22220523007786-039-001 от 11.06.2024 г. на Д. Г. Д. – старши инспектор по приходите, в качеството ѝ на ръководител на ревизионен екип и във връзка с ревизия, възложена със ЗВР № Р-22220523007786-020-001 от 28.12.2023 г. Ето защо мотивите на ПНПОМ следва да се считат за допълнени с мотивите както на искането на ръководителя на ревизията, така и на потвърждаващото Решение № ПО-69 от 12.07.2024 г., с което са изпълнени изискванията за мотивираност на акта.

Релевантно за настоящето съдебно производство е изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1-3 ДОПК, вр. чл.195, ал.2-8 ДОПК и чл.197, ал.3 ДОПК.

Съгласно чл.121, ал.1 ДОПК в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни. Разпоредбата налага императивно изискване за съобразяване на обезпечителната нужда, доколкото целта на мярката е предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В случая, обезпечение е предприето при висящо ревизионно производство, образувано със ЗВР № Р-22220523007786-020-001 от 28.12.2023 г. и въз основа на мотивирано искане № Р-22220523007786-039-001 от 11.06.2024 г. на ръководителя на ревизионния екип. Безспорно е, че ревизираното лице разполага и с друго движимо и недвижимо имущество, но налагането на процесната обезпечителна мярка не е нито прекомерно, нито несъразмерно. С аргумент от чл.199, ал.2 от ДОПК длъжникът може винаги да замени наложеното обезпечение с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, но същият не се е възползвал от тази възможност. На неговия частен интерес противостоят интересите на фиска и обществото от събиране на публичните вземания. Налагането на мярката върху един от няколко недвижими имота на длъжника не възпрепятства дейността на лицето с аргумент от чл.121, ал.3 от ДОПК, нито прави мярката прекомерно обременителна за него, при споменатата липса на активност от негова страна по предлагане на друга, по-леко обременителна обезпечителна мярка. Не се установява несъразмерност на мярката, доколкото лицето разполага с друго имущество, поради което публичният

изпълнител не се е намесил прекомерно в правната му сфера, така че да се затруднява съществено дейността му.

По изложените съображения съдът приема за доказана обезпечителна нужда по смисъла на чл.121, ал.1 ДОПК.

Налагането на обезпечителни мерки, в условията на едно бъдещо /предполагаемо/ вземане, наличието и размерът на което може и да не се потвърдят в края на ревизията, представлява израз на засилената грижа на закона към защитата на публичния интерес. Налагането на предварителното обезпечение се мотивира с опасността удовлетворението на бъдещото вземане да е невъзможно или да бъде значително затруднено. В случая жалбоподателят не е предложил замяна на обезпечението с друго равностойно обезпечение, нито с пари, неотменяема и безусловна банкова гаранция или държавни ценни книжа, по смисъла на чл.199, ал.1 и ал.2 ДОПК, вр. чл.208, ал.3 ДОПК, което да гарантира събираемостта на публичните вземания. Съгласно чл.195, ал.7 ДОПК обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата, което изискване в случая е спазено. Не се установява съществена несъразмерност на наложените обезпечителни мерки с размера на публичното вземане по смисъла на чл.208, ал.1 ДОПК като основание за отмяна на мярката.

С аргумент от чл.142, ал.1 от АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК, изпълнението на предпоставките по чл.121, ал.1 и ал.3, чл.195, ал.5 и ал.7 от ДОПК се преценява към момента на налагане на предварителните обезпечителни мерки. Наличието на издаден ревизионен акт и на постановление по чл.121, ал.6 от ДОПК не е основание да не се извърши съдебен контрол за законосъобразност на ПНПОМ.

Въз основа на изложеното съдът приема, че оспорените актове са издадени от компетентни органи, в установената форма, без допуснати съществени процесуални нарушения, при правилно приложение на закона и в съответствие с неговата цел. Дължимо е отхвърляне на оспорването.

Производството по чл. 197, ал., ал. 2 - 4 от ДОПК е особено производство, различно от производството по обжалване на ревизионните актове, поради което специалната разпоредба на чл. 161, ал. 1, изр. 3 от ДОПК е неприложима, а възнаграждението за юрисконсулт е дължимо на основание субсидиарното приложение на чл. 78, ал. 8, вр. с, ал. 3 от ГПК и следва да бъде определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. Според последната разпоредба по административни дела възнаграждението за една инстанция е от 100 до 240 лв., а по административни дела с материален интерес възнаграждението е от 100 до 360 лв. С оглед фактическата и правна сложност на делото съдът намира, че в случая дължимото възнаграждение за юрисконсулт следва да бъде определено в размер на 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав,

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], 020, ет.06, ап.035, със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, офис 2, срещу Решение № ПО-69 от 12.07.2024 г. на директора на ТД на НАП [населено място] и потвърденото с него ПНПОМ № С240022-022-0001818 от 17.06.2024 г. на публичен изпълнител при

ТД на НАП С..

ОСЪЖДА А. И. Ш., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], 020, ет.06, ап.035, да заплати на Националната агенция по приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: